

KIKA GROTE WINNAAR

AAN AMSTERDAM-RIJNKANAAL

Behalve een bevlogen wedstrijdvisser is Edgar Kuus ook fanatiek hardloper. Op zondag 30 september kwamen beide werelden samen in de feederwedstrijd aan het Amsterdam-Rijnkanaal. Doel: zoveel mogelijk geld ophalen voor KiKa – het goede doel waarvoor Kuus op 3 maart 2019 in Tokio de eerste marathon van zijn leven gaat lopen.

TEKST: STEVEN VAN DER GAAG > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Oneindig ver strekt het wedstrijdparcours zich uit langs het imposante Amsterdam-Rijnkanaal. Maar liefst 152 deelnemers hebben zich in de vroege zondagochtend van Baambrugge tot Maarsse op hun viskisten genesteld. De bodem is verkend. De strategieën zijn uitgedokterd. Op elke stek krioelen maden in bakjes en schuilen wormen onder plukjes aarde. Opgetuigde reservehengels liggen klaar voor de overstap op een ander tactisch plan.

FLATGEBOUW

Wie een rondgang maakt langs het wedstrijdtraject, hoort de Nederlandse taal in al zijn verscheidenheid. Van heinde en verre zijn de deelnemers naar het Amsterdam-Rijnkanaal ten noorden van Utrecht gekomen. Joop Berrijs bijvoorbeeld. Die heeft zijn vaste stek aan de IJssel bij Zutphen deze zondag achtergelaten. Daar is hij best wat vrachtschepen gewend als hij zit te vissen, maar wat hier voorbij trekt tart zijn voorstellingsvermogen. "Het lijkt wel een flatgebouw", zegt hij verwonderd als een enorm cruiseschip met bonkende motoren passeert. De vangst valt vooralsnog tegen. Berrijs wil de boten echter niet als excuus gebruiken. "Iedereen heeft er last van en de vissen zijn het wel gewend. Daar kan het volgens mij niet aan liggen."

ZAADJE GEPLANT

Buurman John Vallenduuk vist wél een thuiswedstrijd. Hij kan het bodemverloop hier dromen en vangt in kort tijdbestek twee brasems. Maar de wedstrijd is vandaag ondergeschikt aan een hoger doel. Vallenduuk: "Als je via zo'n viswedstrijd KiKa kan steunen, is dat natuurlijk fantastisch." Daar is één man verantwoordelijk voor, al wil Edgar Kuus daar zelf niks van weten. "Alleen kun je niks", zegt hij op de vrijdag voorafgaand aan het evenement. Op dat moment rijdt hij langs het parcours om de nummering op het wegdek te controleren. Akkoord, maar laten we dan zeggen dat hij het zaadje heeft geplant voor dit initiatief en de grote aanjager is van een team vrijwilligers waardoor het kan uitgroeien tot een groots evenement.

'DE KANAALSPECIALIST'

Kuus is geen onbekende in de sportvisserij. Onlangs behoorde hij nog tot de staf van het nationale feeder-team dat zilver pakte op het WK Feedervissen in Portugal. Zijn bijnaam luidt niet voor niets 'de Kanaalspecialist'. Een aantal jaren geleden vroeg het lichaam om wat meer beweging. Kuus ging daarom hardlopen. "Wie mij kent, weet dat als ik iets doe ik het graag goed doe." Zo liep hij al een aantal halve marathons en wacht op 3 maart 2019 de grote vuurdoop: een hele marathon. In

Tokio notabene. “Dat is weer eens wat anders dan Amsterdam of Rotterdam”, knipoogt Kuus.

FEEDERWEDSTRIJD

Kuus loopt niet alleen voor zichzelf, maar ook voor KiKa, een stichting die fondsen werft voor onderzoek naar kinderkanker. “Dat is mooi”, zegt KiKa dan, “maar hoe ga je geld inzamelen?” Daarvoor komt Kuus uit bij zijn andere liefhebberij: een viswedstrijd. Beter gezegd: een feederwedstrijd langs zijn geliefde Amsterdam-Rijnkanaal, waarbij het inschrijfgeld volledig ten goede komt aan het goede doel. De inschrijving verliep als een trein. Met de hulp van het netwerk van Danny Wansink en Jan Weening (Team Feeder-vissers) waren de 152 plekken in een mum van tijd vergeven. “Ik had zelfs het dubbele aantal deelnemers kunnen plaatsen”, zegt Kuus. “Maar ik wilde de bocht in het kanaal niet meenemen omdat je daar echt minder vangt.”

BLAREN OP ZIJN TONG

De volgende uitdaging is om de bruto-opbrengst netto aan KiKa te kunnen overmaken. Wie de prijzentafel in de Heeren van Maarssen bekijkt, begrijpt dat Kuus blaren op zijn tong moet hebben van het praten en kramp in zijn vingers van het aantal mails dat hij heeft verstuurd om sponsors over de streep te trekken. Kuus: “Op een gegeven ga je met het project naar bed en sta je er mee op. Vrijdag bedacht ik dat een bloemetje voor de vrijwilligers wel aardig zou zijn. Dan ga je toch weer op zoek naar een bloemist die een aantal bosjes wil schenken.”

KLOTSBAK

Rond 11.00 uur staat alles gereed voor de prijsuitreiking, die laat in de middag plaatsvindt. Tijd voor Kuus om poolshoogte te gaan nemen langs het kanaal. Zijn oranje ‘Run for Kika’-shirt schittert in de zon. Hier gaat het om vandaag, maar het is ook een wedstrijd. Waar de vangst niet aan de verwachtingen voldoet, wordt gemopperd. “Wat een klotsbak”, zegt Ron von Oven uit Den Haag. Een joekel van een vrachtschip vaart vlak voor zijn neus en knalt de golven tegen de kade. Even later vangt hij een grondeltje. “Je ziet dat ik scherp vis.” Het beestje gaat toch in het net. Elke gram telt.

WOLHANDKRAB

Guy Du-Tré is helemaal uit de buurt van Gent naar Maarssen gekomen. Hij is niet de enige Belg langs het parcours. “Nederland heeft mooier viswater dan België”, zegt Du-Tré. “Het is hier ook beter georganiseerd. In België mag je de auto bijvoorbeeld niet aan het water parkeren.” Naast hem in een tuinstoel zit zijn vrouw Daisy met een dekentje over haar benen tegen de kou. Of ze

nog adviezen heeft voor Guy? “Hij weet heel goed wat hij moet doen. Kijk maar”, zegt ze. Guy heeft beet, maar tot zijn en Daisy’s stomme verbazing zit er een krab aan zijn haak. “Lieveke toch.” Het is zonder meer de bijzonderste vangst van de dag. Alleen staat daar geen prijs op.

WEEGRITUEEL

De 152 vissers zijn verdeeld over vier vakken. Iets voor 14.00 uur staat Kuus in vak A klaar voor het weegritueel. John Vallenduuk heeft beet. Kuus: “Je hebt nog een minuut en twintig seconden, John.” Na deze laatste platte wordt er gewogen. Joop Berrits heeft toch ruim twee kilo. John Vallenduuk schurkt tegen de zeven kilo aan. “Daar gaan in dit vak niet veel mensen meer over heen.” Sommige deelnemers hebben hun stek al verlaten. Zij schamen zich voor hun lege net. Anderen staan juist vol verwachting klaar om hun vangst aan Kuus te tonen. Achter hem ontwikkelt zich een mini-optocht, nieuwsgierig als de vissers zijn naar de vangst van hun concurrenten. “Potverdimme, die zit net boven mij”, klinkt het. “De helft van de deelnemers gaat naar huis met een prijs”, zegt Kuus geruststellend.

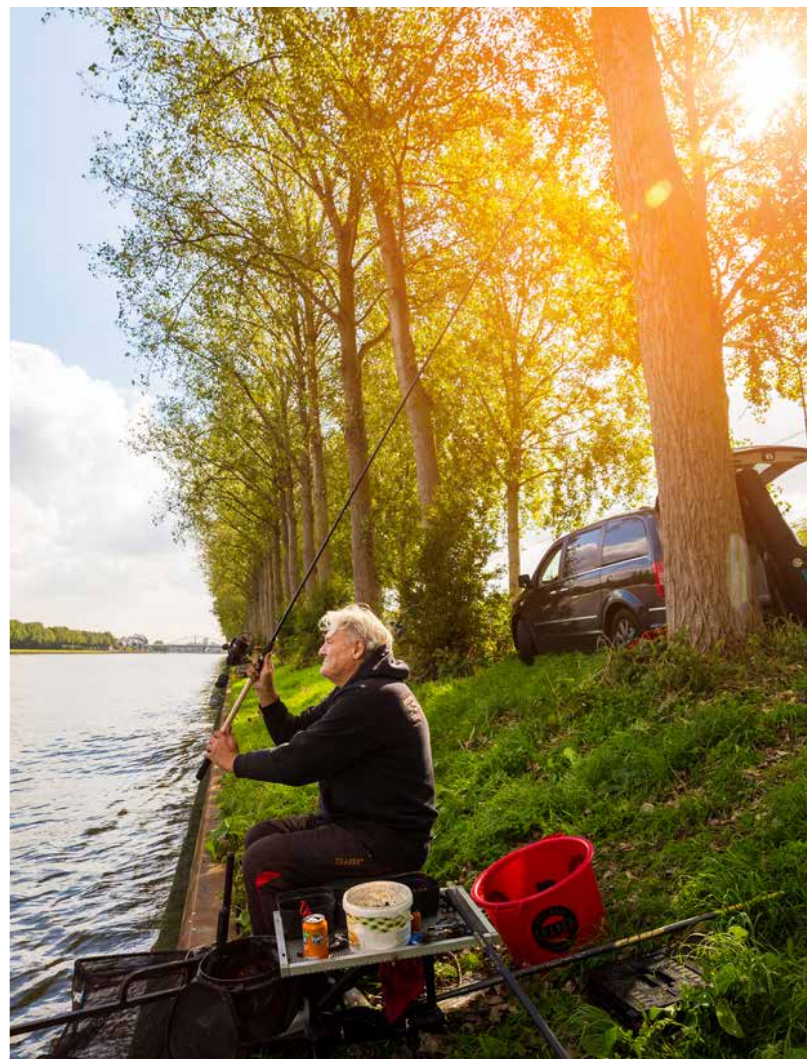
NEGENTIG METER

Maar welke prijs dat zal zijn? De ruimte in de Heeren van Maarssen puilt uit. Eerst volgt nog een loterij en verdwijnt het laatste losgeld in de collectebus. Daarna roept Kuus de winnaars één voor één naar voren. Als kinderen in een snoepwinkel staren ze naar de rijk gevulde prijzentafel. Wat zullen ze kiezen? Die hengel of toch dat molentje? Een leefnet of een bon voor een hotelovernachting? Het pronkstuk – een fonkelnieuwe kist van hoofdsponsor Preston – gaat mee in de auto van Dirk Vermeulen. Met ruim 18 kilo is hij de onbedreigde winnaar. Zijn geheim vandaag? “Negentig meter”, zegt Vermeulen. “De vis zat aan de overkant.”

BIJNA ZEVENDUIZEND EURO

Aan de muur naast een grote KiKa-vlag hangt een poster met een kind erop. ‘De kans dat Jelle weer kan voetballen is 75 procent’, staat er bij. Door het woord voetballen is een streep gezet. Met stift is er ‘vissen’ onder geschreven. Vandaag is weer een stapje gezet om die kans te vergroten. Kuus laat trots de opbrengst voor KiKa zien: € 6.745,-. “Ik had gehoopt op € 5.000,- maar dit bedrag overtreft al mijn verwachtingen.” Na een daverend applaus loopt de zaal langzaam leeg. Kuus smeert zijn stembanden door een glas cola in één teug leeg te drinken. Een visser stapt op hem af en drukt Kuus stevig de hand. “Goed gedaan, jongen.” Kuus lijkt het niet meer te registreren. Deze marathon zit erop. Op naar die van Tokio.

‘Ik had gehoopt op € 5.000,- maar dit bedrag overtreft al mijn verwachtingen’

Organisator Edgar Kuus showt de opbrengst voor KiKa.

